

Cod ECLI ECLI:RO:JDS2B:2021:002.005589
Dosar nr. 24358/300/2020

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTOR 2 BUCUREȘTI-SECȚIA CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. 5589
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 24.05.2021
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: BĂNICĂ TUDOR ADRIAN
GREFIER : DONE ALINA

Pe rol se află soluționarea cauzei civile, având ca obiect **acțiune în răspundere delictuala**, formulată de reclamantul **Baluta Daniel** în contradictoriu cu pârâții **Ringier Romania SRL, Tolontan Catalin și Lutac Razvan**.

Dezbaterile pe fondul cauzei s-au desfășurat în ședința publică de la 16.04.2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată când, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea la data de 24.04.2021, la data de 10.05.2021 și apoi la data de azi.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 02.12.2020 pe rolul instanței sub nr. 24358/300/2020, reclamantul a formulat cerere de chemare în judecată solicitând obligarea pârâților la plata sumei de 100 lei, în solidar, reprezentând daune morale pentru prejudiciul cauzat prin afectarea și atingerea adusa vieții private (art. 71 C.civ.), afectarea și atingerea demnității (art. 72 C.civ.) atingerea și afectarea imaginii(art. 73 C.civ.); la ștergerea articolelor defăimătoare publicare pe www.libertatea.ro, la publicarea hotărârii de admitere a acțiunii, chiar și în parte, atât în publicația online www.libertatea.ro cât și în ziarul libertatea, în termen de maxim 5 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii și la plata cheltuielilor de judecată, în solidar, ocazionate de prezentul litigiu.

În fapt, a arătat că pârâții, persoane fizice, au publicat în perioada 8 iunie 2020 - 6 iulie 2020 o serie de articole pe site-ul www.libertatea.ro ce aparține Paratei Ringier România S.R.L.

A susținut că articolele publicate au fost realizate de autorii pârâți, Razvan Lutac și Cătălin Tolontan și prezintă informații neadevărate de natura defăimătoare și cu caracter denigrator care au fost aduse la cunoștința publicului, realizarea și publicarea acestor articole de către parați producând un prejudiciu moral reclamantului.

Mai mult, a precizat că fapta ilicită a pârâților constă în redactarea și publicarea acestui articol care conține o serie de informații denigratoare care se circumscriu pretensei calități de „mafiot”, „interlop”, „infractor” postând o imagine sub titlul articolului cu reclamantul în costum pe care o suprapune peste alta fotografie în care apar alte persoane la o piscină care ar fi în proprietatea unui membru din Clanul Sportivilor.

Totodată, a afirmat că autorii menționează în clar și repetat numele și prenumele reclamantului asociat cu al infractorilor, mafioților și interlopilor, arătând că reclamantul a transformat poliția locală într-o armată privată, în care sunt angajați ofițeri, dar și personaje apropiate clanurilor mafioțote afirmând despre o persoană care susține că ar fi interlop și din perioada în care reclamantul a ajuns primar și-ar fi schimbat comportamentul, în sensul că nu se mai ocupa de bătaie, ci de afaceri imobiliare.

În drept, a invocat dispozițiile art. 148, art. 155, art. 194 și urm., art. 451 și urm. din Codul de procedura civilă, pe prevederile art. 72-75, art. 153, art. 1349, art. 1357, art. 1373, Cod Civil și art. 8, art. 10 din CEDO, precum și pe orice alte texte legale aplicabile.

În dovedire, a solicitat probele cu înscrisuri, interogatoriul părților persoane fizice și testimonială cu doi martori.

Pârâții adu depus întâmpinare la data de 28.02.2021 prin care au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, au susținut că pe 13 iulie 2018, pe www.libertatea.ro a publicat un articol ce conține înregistrări furnizate de surse din Primărie și Poliția Locală Sector 4, subordonată Primăriei Sector 4, referitoare la escortarea de către poliția locală a unor camioane de la firme preferate pentru ea acestea să nu plătească taxele foarte mari de la 2.000 lei la 12.000 lei. A susținut că în acest caz DNA a început cercetări, astfel cum a relatat în articolul din ziua următoare, în care sunt incluse înregistrări de la o ședință, pe care le-a primit de la surse din interiorul Poliției Locale Sector 4. Drept urmare, a arătat că reclamantul a trimis o notificare ziarului în care a amenințat acționarea în judecată în cazul în care numele sau imaginea sa vor mai apărea în publicația părților. În alte înregistrări, publicate în cadrul unuia din articolele din 18 iulie 2018 a susținut că se aude inclusiv cum șoferii mașinilor protejate le spun celor din echipaje care erau pregătiți să îi amendeze că „Primarul, domnul Băluță știe! să sune la primărie”. În cadrul aceluiași articol, a arătat că a informat publicul și despre notificarea primită de la reclamant.

Cu privire la articolul din 8 iunie 2018 „Gruparea Goleac - primarul PSD Băluță se afișează cu mafia. Șef din Poliția Locală Sector 4, la piscina din curtea casei liderului Cianului Sportivilor” au susținut că acest articol prezintă legăturile dintre Antonio Goleac, șef al departamentului de ordine publică din Poliția Locală a Sectorului 4 și Robert Nica, considerat unul dintre liderii Clanului Sportivilor, grupare cu activități ilegale de notorietate. Mai mult, a precizat că articolul pornește de la o fotografie care îi prezintă pe cei doi împreună la piscina din curtea vilei celui din urmă și arată conexiunile ambilor.

În ceea ce privește temeinicia cererii reclamantului, a arătat că, pentru toate mijloacele de apărare ale drepturilor nepatrimoniale ale personalității umane prevăzute de art. 253 Cod civil (atât pentru acordarea de daune cât și pentru încetarea încălcării sau publicarea hotărârii de condamnare), situația premisă este existența unei încălcări a dreptului în discuție. În cazul în care nu există o asemenea încălcare, nu se poate face aplicarea art. 253 Cod civil, lege specială în materie. De asemenea, a susținut că, potrivit art. 1353 Cod civil, dreptul comun în materia răspunderii civile delictuale, „cel care cauzează un prejudiciu prin chiar exercițiul drepturilor sale nu este obligat să-l repare, cu excepția cazului în care dreptul este exercitat abuziv”.

În drept, a invocat prevederile art. 30 din Constituția României, art. 10 din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 70, 71, 72, 73, 75, 253, 1349, 1353, 1357, 1373 Cod civil, art. 205 Cod procedură civilă.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, în perioada 08.06.2020-06.07.2020 pârâții au publicat pe site-ul www.libertatea.ro sau în ziarul tipărit „Libertatea” următoarele articole privind reclamantul:

a) articol cu titlul „Gruparea Goleac – primarul PSD Băluță se afișează cu mafia. Șef din Poliția Locală Sector 4, la piscina din curtea casei liderului Clanului Sportivilor” (f.19).

Se reține că în conținutul articolului sunt menționate: «Marian Goleac este „supranumit Omul-sacoșă al primarilor Piedone și Băluță”, îl descrie un angajat al Primăriei Sectorului 4»;

„Clanul Sportivilor e doar una dintre grupările care domină afacerile, în principal afaceri imobiliare din sectorul 4. Marian și Antonio Goleac, Daniel Băluță și alții sunt mână în mână cu interlopii. Faptul că se așează acasă la ei arată că nu le mai e frică de nimic. De altfel, primarul și gașca lui au mai multe dosare la DNA, dar acestea zac de ani buni.”; «Începute pe vremea primarului Cristian Popescu Piedone și continuate mai apoi de mâna dreaptă a lui Piedone, actualul primar Băluță, afacerile imobiliare deținute de interlopi „sunt marcă înregistrată a sectorului 4, de unde vin banii care se duc la poliție, la procurori și la toți cei care închid ochii”, potrivit unui om din interiorul primăriei.»

b) articol cu titlul „Surprins pe domeniul de lux al unui lider de clan, șeful de poliție locală Antonio Goleac cere eliminarea fotografiilor! Publicăm mai multe” (f.33), iar în conținutul articolului se menționează: „Părinții lui sunt Marian Goleac, șeful ADP Sector 4 și mâna dreaptă a primarului Marian Băluță, și Nicoleta-Matilda Goleac, subprefectul Capitalei”.

c) articol cu titlul «Marian Goleac, mâna dreaptă a primarului Băluță, trimis în judecată după ce a folosit diplome false să ajungă șef ADP Sector 4. DNA: „Putea fi doar floricultor, pavator sau fierar betonist”» (f.41).

d) articol publicat în ziarul tipărit „Libertatea”, având titlul „Cum au devenit interlopii lui Bebino membri PSD ai lui Băluță și apoi polițiști locali” (f.50).

e) articol cu titlul «Site-ul lui Silviu Mănăstire apără clanurile din sectorul 4 și scrie articole cu titlul: „Daniel Băluță: Cu ajutorul artei urbane, sectorul nostru devine mai vesel și parcă mai tânăr”» (f.45).

f) articol cu titlul „Libertatea l-a găsit pe șeful ADP Sector 4 pe insula grecească Eghina chiar după ce DNA l-a trimis în judecată. Era însoțit de o dubă de la Rosal care descărca materiale de construcții la o vilă!” (f.53), iar în conținutul articolului s-a indicat: «Adevărul despre banii lui Goleac și Băluță are o parte a răspunsului în Grecia, căci puțin îl doare pe Goleac de dosarul deschis de DNA pentru că și-a cumpărat diploma de Bacalaureat”, a spus pentru Libertatea unul dintre angajații Primăriei Sectorului 4.»; «Treptat, sub primarul Pideone și apoi sub Băluță, el își consolidează influența într-o primărie aflată mână în mână cu clanurile, fiind supranumit „omul-sacoșă” al primarilor.»

g) articol cu titlul „Șefii din Sectorul 4 au pus la vila în construcție de pe insula din Grecia scrumiere în formă de țigaretă din stațiile STB Sector 4!” (f.72).

În drept, dispozițiile art. 1349 alin. 1 Cod civil prevăd că *orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane*, iar alin. 2 al aceluiași articol stabilește că *cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral*.

Potrivit art. 1357 alin. 1 Cod civil, *cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare*, iar alin. 2 al aceluiași articol prevede că *autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă*.

Instanța reține că răspunderea civilă este o formă a răspunderii juridice care constă într-un raport de obligații în temeiul căruia o persoană este îndatorată să repare prejudiciul cauzat altuia prin fapta sa ori, în cazurile prevăzute de lege, prejudiciul pentru care este răspunzătoare.

Totodată, instanța mai reține că pentru reținerea răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: a) existența unei fapte ilicite; b) existența unui prejudiciu; c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; d) existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul.

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date (Regulamentul general privind protecția datelor). Persoanele cărora li se adresează prezentul înscris, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor și cu respectarea art. 71-74 Cod civil.

În cadrul răspunderii civile delictuale, o faptă este ilicită când este potrivnică legii, normelor de conviețuire socială și când ea încalcă totodată un drept subiectiv sau un interes al altuia, interes care să nu fie potrivit legii sau moralei.

Prejudiciul constă în rezultatul negativ suferit de o persoană ca urmare a faptei ilicite săvârșite de o altă persoană, paguba constând într-o pierdere reală (*damnum emergens*) sau în lipsirea de un câștig (*lucrum cessans*), prejudiciu ce trebuie să fie cert și să nu fi fost reparat.

Instanța reține că pentru a se putea angaja răspunderea civilă a unei persoane este necesar ca acea faptă ilicită să fi provocat acel prejudiciu și, totodată, că fapta ilicită trebuie să fi fost săvârșită cu vinovăție, răspunderea civilă delictuală operând și pentru cea mai ușoară culpă și indiferent de gravitatea vinovăției, obligația de reparare a prejudiciului este integrală, cuantumul despăgubirilor fiind dat de întinderea prejudiciului și nu de gravitatea vinovăției.

În ceea ce privește condiția existenței unei fapte ilicite, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 70 alin. 1 C.civ. *orice persoană are dreptul la libera exprimare*, iar alin. 2 al aceluiași articol stabilește că *exercitarea acestui drept nu poate fi restrânsă decât în cazurile și limitele prevăzute la art. 75.*

Dispozițiile art. 71 alin. 1 C.civil prevăd că *orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private*, iar potrivit alin. 2 *nimeni nu poate fi supus vreunor imixțiuni în viața intimă, personală sau de familie, nici în domiciliul, reședința sau corespondența sa, fără consimțământul său ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75.*

Potrivit art. 72 alin. 1 C.civil *orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale*, iar conform alin. 2 *este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75.*

De asemenea, potrivit art. 73 C.civil orice persoană are dreptul la propria imagine, iar conform alin. 2 *în exercitarea dreptului la propria imagine, ea poate să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, a înfățișării sale fizice ori a vocii sale sau, după caz, utilizarea unei asemenea reproduceri. Dispozițiile art. 75 rămân aplicabile.*

Conform art. 75 alin. 1 C.civil *nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în această secțiune atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte*, iar potrivit alin. 2 *exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune.*

Dispozițiile art. 30 din Constituția României prevăd următoarele: (1) *Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.* (2) *Cenzura de orice fel este interzisă.* (3) *Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.* (4) *Nici o publicație nu poate fi suprimată.* (5) *Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.* (6) *Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.* (7) *Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.* (8) *Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.*

Față de dispozițiile art. 30 din Constituția României, se reține că prin exercitarea libertății de exprimare nu pot fi prejudiciate demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Totodată, potrivit art. 20 alin. 1 din Constituție *dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, iar alin. 2 prevede că dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.*

Dispozițiile art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevăd următoarele: *1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare. 2. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.*

Astfel, se reține că libertatea de exprimare prevăzută de art. 10 din Convenție nu este absolută, iar limitările sunt stabilite prin paragraful 2 al aceluiași articol, fiind necesar să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții: a) să fie prevăzute de lege; b) să urmărească cel puțin unul dintre scopurile legitime prevăzute de textul Convenției; c) să fie necesare într-o societate democratică pentru atingerea aceluși scop (în acest sens fiind hotărârile pronunțate în cauzele *Cumpănă și Mazăre contra României, Sabou și Pîrcălab împotriva României, Barb împotriva României*).

În ceea ce privește prima condiție, respectiv ca limitarea să fie prevăzută de lege, se reține că ingerința adusă libertății de exprimare trebuie să aibă ca fundament o dispoziție normativă existentă în dreptul intern, care, totodată, trebuie să fie accesibilă și previzibilă.

Cea de-a doua condiție impune existența unui scop legitim al ingerinței, dintre cele prevăzute de paragraful 2 al art. 10 CEDO, și anume *securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.*

Potrivit celei de-a treia condiții, limitarea libertății de exprimare trebuie să fie necesară într-o societate democratică pentru atingerea scopului legitim, asigurându-se un just echilibru între protecția libertății de exprimare prevăzută de art. 10 din Convenție și dreptul terțului care invocă depășirea limitelor libertății de exprimare.

Față de jurisprudența Curții, se reține că presa are un rol indispensabil de „câine de pază” într-o societate democratică, revenindu-i sarcina de a comunica cu bună-credință informații exacte și demne de încredere despre subiecte de interes general.

Totodată, pentru a se aprecia existența unei nevoi sociale imperioase capabile de a justifica o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, trebuie să se facă distincția dintre fapte și judecăți de valoare.

Astfel, dacă în cazul afirmării unor fapte determinate i se poate solicita autorului lor să demonstreze caracterul veridic al acestora, în cazul judecăților de valoare, care reprezintă opinii ale unei persoane privind calitățile personale și profesionale ale altuia, nu i se poate impune autorului lor să demonstreze adevărul acestora.

Însă, inclusiv judecățile de valoare trebuie să aibă o minimă bază factuală pentru a beneficia de protecția oferită de art. 10, având în vedere considerentele Curții, potrivit cărora „nu se poate admite că, în principiu, o judecată de valoare poate fi considerată astfel, decât dacă este însoțită de fapte pe care să se sprijine. Necesitatea unei legături între judecată de valoare și faptele care o sprijină poate varia de la un caz la altul în funcție de circumstanțele specifice ale fiecărui caz” (cauza Feldek c. Slovaciei).

Având în vedere cele mai sus arătate, precum și raportat la probele administrate, instanța reține că în cauză pârâții nu au făcut dovada existenței unei minime baze factuale cu privire la veridicitatea faptelor menționate în articolele indicate de reclamant în cererea de chemare în judecată.

Astfel, deși articolele publicate vizează subiecte de interes general, iar pârâților le revenea obligația de a informa publicul privind existența unor presupuse ilegalități, se reține totodată că acestora le incumba și obligația de a furniza o bază factuală suficientă.

În ceea ce privește înscrisurile depuse de pârâți la dosarul cauzei, instanța reține că în principal vizează alte persoane decât reclamantul. Totodată, mențiunea unui șofer în cadrul unei discuții cu un polițist, respectiv „Primarul! Domnul Băluță știe! Așa a zis, dacă e ceva... Să sune șefii la primărie” (f.117), în lipsa coroborării cu alte date sau informații privind reclamantul, nu justifică prin ea însăși publicarea articolelor de către pârâți.

Referitor la susținerea pârâților privind confidențialitatea surselor, instanța reține că, deși este recunoscută importanța confidențialității surselor jurnalistice, totuși aceasta nu scutește partea de efectuarea oricărei dovezi privind adevărul faptelor publicate.

De asemenea, se reține că, în lipsa unor dovezi privind caracterul adevărat al informațiilor, nu se justifică publicarea de către pârâți a unei fotografii realizată prin suprapunerea în prim plan a imaginii reclamantului peste o imagine privind alte persoane în scopul justificării titlului articolului, respectiv „Gruparea Goleac – primarul PSD Băluță se afișează cu mafia. Șef din Poliția Locală Sector 4, la piscina din curtea casei liderului Clanului Sportivilor”.

Totodată, nici menționarea în finalul articolelor a notificării primite de la reclamant privind interzicerea asocierii imaginii și numelui reclamantului cu articole care nu au legătură directă și dovedită cu reclamantul, nu justifică publicarea respectivelor articole de către pârâți, în condițiile în care prin titlurile și conținuturile articolelor se face exact contrariul respectivei notificări.

Susținerile pârâților, potrivit cărora informații, precum „mâna dreaptă a lui Băluță” sau conexiunile dintre Clanul Sportivilor și administrația locală din sectorul 4 al cărui primar este reclamantul, sunt folosite și de alte publicații, nu justifică preluarea acestora de către pârâți în propriile articole, în absența efectuării unor verificări proprii cu privire la veridicitatea lor.

Având în vedere cele mai sus arătate, se reține că articolele publicate de către pârâți privind reclamantul nu sunt fundamentate pe un suport probator, intrând, în consecință, în

sfera ilicitului civil, și nebeneficiind de garanțiile prevăzute de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Se reține că, prin publicarea articolelor privind reclamantul, pârâții au depășit în mod nejustificat limitele libertății de exprimare, fiind încălcate pe cale de consecință drepturile reclamantului.

Cu privire la prejudiciul suferit de reclamant, conform art. 1385 Cod civ., principiul aplicabil în cauză este cel al reparării integrale a prejudiciului, fiind supusă reparării atât paguba efectivă (*damnum emergens*) cât și câștigul nerealizat de victimă (*lucrum cessans*); fiind reparat atât prejudiciul previzibil cât și cel imprevizibil; neavând relevanță starea materială a victimei ori cea a autorului faptei ilicite; și, cel mai important, fiind reparat integral prejudiciul indiferent de forma sau gradul de vinovăție a făptuitorului.

În ceea ce privește daunele morale, se reține că trebuie să aibă un asemenea nivel încât, raportat la gravitatea faptei săvârșite, raportat la nivelul material al societății în ansamblu, dar și al persoanelor implicate, în individualitatea lor, să dea satisfacție celui ce a suferit un prejudiciu, iar cel care a creat acel prejudiciu să fie conștient de suferința morală creată.

În cauză, având în vedere articolele publicate de către pârâți privind reclamantul, instanța reține că este îndeplinită condiția existenței unui prejudiciu constând în atingerea adusă drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului prevăzute de art. 71, art. 72 și art. 73 C.civil.

În ceea ce privește existența unui raport de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu, instanța reține că este îndeplinită, întrucât publicarea articolelor au cauzat în mod direct suferințe de ordin moral reclamantului prin încălcarea vieții sale private și a atingerilor aduse imaginii și demnității sale.

Totodată, vinovăția pârâților constă în intenția directă cu care au acționat, astfel cum este prevăzută de art. 16 alin. 2 teza I C.civil, potrivit căruia *fapta este săvârșită cu intenție când autorul prevede rezultatul faptei sale și urmărește producerea lui prin intermediul faptei.*

Având în vedere că în cauză sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale, instanța reține că potrivit art. 252 C.civ., *orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică.*

Dispozițiile art. 253 C.civil prevăd următoarele: (1) *Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței: a) interzicerea săvârșirii faptei ilicite, dacă aceasta este iminentă; b) încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă; c) constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul încălcării drepturilor nepatrimoniale prin exercitarea dreptului la libera exprimare, instanța poate dispune numai măsurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c). (3) Totodată, cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt: a) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare; b) orice alte măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat. (4) De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar*

nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. În aceste cazuri, dreptul la acțiune este supus prescripției extinctive.

Susținerea pârâților, potrivit cărora ștergerea unui articol întreg doar pentru că reclamantul este menționat pasager este o măsură disproporționată care nu este necesară într-o societate democratică, instanța nu o reține, în condițiile în care respectivele articole sunt indisolubil legate de reclamant, aducând atingere drepturilor nepatrimoniale ale acestuia.

Totodată, pentru repararea integrală a prejudiciului suferit de reclamant, instanța reține că se impune acordarea sumei de 100 lei cu titlu de daune morale, astfel cum a fost solicitată de reclamant, ștergerea de pe site-ul www.libertatea.ro a articolelor indicate de reclamant în cererea de chemare în judecată și obligarea pârâților la publicarea prezentei hotărâri judecătorești în publicația online www.libertatea.ro și în ziarul libertatea în termen de 5 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Față de toate cele mai sus arătate, instanța va admite cererea, va obliga pârâții la plata în solidar către reclamant a sumei de 100 lei cu titlu de daune morale, va obliga pârâții la ștergerea de pe site-ul www.libertatea.ro a articolelor indicate de reclamant în cererea de chemare în judecată, va obliga pârâții la publicarea prezentei hotărâri judecătorești în publicația online www.libertatea.ro și în ziarul libertatea în termen de 5 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 453 C.p.c., reținând că pârâții au căzut în pretenții, instanța va obliga pârâții la plata în solidar către reclamant cu titlu de cheltuieli de judecată a sumei de 140 lei reprezentând taxă judiciară de timbru.

În temeiul art. 9 alin. 2 Cpc, instanța va lua act că reclamantul înțelege să solicite cheltuielile de judecată constând în onorariu avocat pe cale separată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul **Baluta Daniel**, având CNP 17701144441513, cu domiciliul ales la Cabinet de Avocat „Nica Adriana Ioana”, cu sediul în București, str. Dâmbului nr. 119, et. 3, ap. 11, Sec. 4, în contradictoriu cu pârâții **Ringier Romania SRL** cu sediul în București, str. Dimitrie Pompeiu nr. 9-9A Sector 2, având J40/10882/1996, CUI: 9060359, **Tolontan Catalin**, CNP 1681116440026, și **Lutac Razvan**, CNP 1930416460029, cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la sediul RINGIER ROMÂNIA S.R.L., din București, str. Dimitrie Pompeiu nr. 9-9A, Sector 2

Obligă pârâții la plata în solidar către reclamant a sumei de 100 lei cu titlu de daune morale.

Obligă pârâții la ștergerea de pe site-ul www.libertatea.ro a articolelor indicate de reclamant în cererea de chemare în judecată.

Obligă pârâții la publicarea prezentei hotărâri judecătorești în publicația online www.libertatea.ro și în ziarul libertatea în termen de 5 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Obligă pârâții la plata în solidar către reclamant cu titlu de cheltuieli de judecată a sumei de 140 lei reprezentând taxă judiciară de timbru.

Ia act că reclamantul înțelege să solicite cheltuielile de judecată constând în onorariu avocat pe cale separată.

Cu apel în termen de 30 de zile de la comunicare care se va depune la Judecătoria Sectorului 2 București.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi 24.05.2021.

**PREȘEDINTE,
BĂNICĂ TUDOR ADRIAN**

**GREFIER,
DOME ALINA**

Red./Dact./B.T.A./D.A.6 ex./14.07.2021
Com. 4 ex./ 15..07.2021

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date (Regulamentul general privind protecția datelor). Persoanele cărora li se adresează prezentul înscris, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor și cu respectarea art. 71-74 Cod civil.